

Boråsin helluntaikisat

Jo kolmannen kerran Karjalan Sivistysseuran Kyykkäkerho lähetti kyykkäjoukkueen Ruotsin suomalais- ja karjalaiskeskukseen Boråsiin. Ensimmäistä kertaa joukkue oli täysilukuinen. Pelipäälliköksi valittiin Jussi Niemenlehto (Salmi) ja muiksi jäseniksi Simo Askola (Aunus), Martti Hurstila (Salmi) ja Niilo Prähky (Suojärvi).

Joukkueemme oli määrä pelata Ruotsin karjalaista joukkuetta ja Boråsin Suomi-seuran joukkuetta vastaan. Yllättäen kuitenkin kilpailuihin ilmoitautui Svaneholmin joukkue. Svaneholmissa kuuluu olevan peräti 30 vakinaista kyykänlyöjää.

Helluntaina kyykkäkerhollemme tuli mieluinen sähke: **ONNELLISESTI PERILLÄ, KAIKKI OTTELUT VOITETTU. JUSSI.** Joukkueen palattua kuulimme, että Ruosissa asuvat heimoveljet antoivat lujan vastuksen.

Varsinaisen Ruotsin ja Suomen karjalaisten maaottelun 1. erän vastajoukkueen muodostivat Aleksi Maksinen, Valter Moilanen, Pekka Simonen, pelipäällikkö E. Sillanpään johdolla. Joukkueemme voitti tämän ottelun tuloksella +18.

Boråsin Suomi-seuran joukkueeseen kuuluivat Kalervo Kelloniemi, Kalle Moilanen, Sulo Paaso ja pelip. Tauno Hukka. Tämä joukkue voitettiin tuloksella +6.

Svaneholmin joukkueessa pelasivat Kalevi Isopahkala, Mauri Karjalainen, Topi Miinin ja pelip. Eino Kuusisto. Tämä joukkue voitettiin ainoastaan +3-tuloksella. Joukkueellamme oli täysi urakka, mutta erinomainen pelionni ja hyvä pohjakunto johtivat kauniiseen tulokseen.

Kalevan Kansa-kerho ja Boråsin Suomi-seura järjestivät illalla onnistuneen juhlatilaisuuden.

Poikamme palasivat takaisin täynnä kyykkä- ja heimohenkeä. Oli jotakin aivan erikoista iskeä karjalaista kyykkää ruotsalaisella maaperällä.

KARJALAISET ISKEKÄÄ KYKKÄÄ KAIKKI-ALLA MISSÄ ASUTTE.

KYYKKÄ VIERUMÄELLE

Helsingin kaupungilla on tapana antaa keväisin VIII lk:ien oppilaille taloudellista tukea kevätretken suorittamiseen valittuun ja hyväksytyyn kohteeseen. Kallion kansalaiskoulun VIII lk — opettajansa Paavo Vaskon johdolla — valitsi retkensä kohteeksi Vierumäen Urheiluoipiston. Paikka tarjoaa nuorukaisiässä oleville liikunnan ja urheilumahdollisuuksien suhteen kaikkea hyvää. Suomen ihanaan kesään puhkeavan luonnon keskellä saa »kivierämaan» kasvatti olla siellä »metsän poika, sankar jylhän kuusiston». 23—25. 5. 61 tehty retki olisi kuitenkin kaikesta huolimatta jäänyt tavanomaiseksi, ellei luokka olisi vienyt »tuomisiksi» opistolle pelivälineitä omasta takaa. — Tietysti mukana olivat Kallion koululla valmistetut ja käytössä jo kuluneet »brujat» — kyykkävälineet — jotka 24. 5. juhlallisesti lounaan aikana koulun avarassa ruokasalissa, runsaan vierasjoukon saapuvilla ollessa ja hörössä korvin kuunnellessa, luovutettiin Urheiluoipistolle. Koulun johtaja Tau-

no Juurtola kiitti lahjasta sydämellisin sanoin ja totesi, että kyykän tapaista peliä opistossa kativataan vapaa- ja väliaikojen täytteeksi ja ohjasi kohta opistossa olevat vieraat näytökseen, joka pantiin toimeen läheisellä »kyykkäkentäksi» risti-tyllä paikalla. Katsojat mobilisoitiin vuorotellen ottelijoiksi ja kohta oli pelin kiittelijöitä eri puolilta Suomea saamassa »tartuntaa». Toivottavasti »tauti» kulkeutuu kunkin pelaajan kotiseudulle. — Peliin innostunut opiston taloudenhoitaja Hannes Hokka lupasi teettää opiston puusepällä oikein miehiset puolikat. Kun opiston toimimies Suvanto yhdessä talon palveluksessa olevan mantsinsaarelaisen Mäkisen kanssa innostui asiaan, on syytä uskoa, että »kyykkä» juurtuu Vierumäelle.

MERKKIPÄIVIÄ

— 90 vuoden kunnioitettavan iän saavutti 3. 5. Jevdokia (Outi) Törttö Kiuruveden Niemiskylässä. Tämä harvinaisen pirteä vanhus on kotoinen Suistamon Koiton kylästä ja asuu nyt tyttärensä luona Kiuruveden Niemiskylässä. Edellisenä iltana kävivät nykyiset naapurit laulamassa ja onnittelemassa Törtön mummoa, joka jaksoi vielä seuraavan päivänkin olla pirteänä ja keskustella kaikkien onnitelijoiden kanssa. Pastori Kuha toimitti kiitospalveluksen, puhuen mieliinpainuvia sanoja tälle korkeaan ikään ehtineelle vanhukselle. Kun Koskenjoella asuva tytär lapsineen toi lahjaksi komean keinutuolin, virkahti mummo: »A, voi, voi, tätä mie jo vuotin.» Ja sinne jäi 90-vuotias vanhus istumaan keinutuoliinsa, tuoreessa muistissa laulun sanat: Monia armorikkaita vuosia. — R. H.

— 80 vuotta täytti Lukki Lipponen Orismalassa 11. 6. 61. Hän on syntynyt Vienan Vuokkinimessä. Hän on 15 lapsen äiti ja on ollut 20 vuotta leskenä. Yksin Luoja tietää, mitä hänelle on merkinnyt Karjalan menetyks ja raatajanaisen elämäntie. Ottamalla osaa seuramme naisjaoston alaosaston toimintaan hän on osoittanut esimerkillistä karjalaista mieltä.

80 vuotta täytti 19. 5. emäntä Akulina Jetsonen, o.s. Ponkkonen Rautalammin Koipiniemessä. — Hän on syntynyt Salmin Orusjärvellä maanviljelijän tyttärenä. Pääasiallisen elämäntyönsä hän on suorittanut kodin piirissä taitavana ja työteliäänä kodin ja perheen vaalijana. Vanhuutensa päiviä hän viettää Koipiniemessä poikansa luona.

80 vuotta täytti 13. 5. mv. Aleksi Bolotin Lepävիրran Saviputaalla. — Hän on syntynyt Salmin pitäjän Mantsinsaareissa maanviljelijän poikana. Nuoruusvuosistaan lähtien hän on harjoittanut maanviljelystä. Toimensa ohella hän on hoitanut lukuisia yhteiskunnallisia luottamustoimia. Hän on mm. kuulunut Salmin kunnanvaltuustoon 12 vuotta.

75 vuotta täytti 10. 5. rouva Alma Pelagia Pekinen os. Tuomi Rovaniemellä. — Hän on syntynyt Salmin Mantsinsaarella. Rikkaitten elämäkokemustensa keskelläkin hän on aina pysynyt luonteeltaan hiljaisena ja rauhallisena. Ennen evakkotaipaleelle joutumistaan hän asui viimeksi Pitkärannassa. Nyt hän viettää vanhuuttaan tyttärensä luona Rovaniemellä. — Merkkipäivänään häntä muistivat monin lahjoin, kukin, sähkösanomin ja adressein sukulaiset ja ystävät sekä myös Lapin Karjalaiset ja Rovaniemen Tiistaiseura.

V. K.

75 vuotta täytti 17. 3. hieroja, rouva Matroona Löönen o.s. Matikainen, Leppävirran Kalmalahdessa. — Hän on syntynyt Suistamon pitäjässä. Leskeksi jäätyään hän alkoi harjoittaa hierojan ammattia saaden näin toimeentulonsa itselleen ja kolmelle lapselleen.

Eversti E. Kuussaari

70 vuotta täytti eversti Eero Kuussaari Helsingissä 15. 6. 61. Hän on syntynyt Oulussa. Hänet voimme luonnehtia lyhyesti — heimosoturi, jääkäri, sotahistorioitsija, heimomme ystävä. Hän liittyi jääkäriiliikkeen v. 1914 hoitaen Tornion jääkärietappia vuoden 1916, jonka jälkeen hän siirtyi mainehikkaaseen Jääkäripataljoona 27:een. Hän otti osaa vapaussotaan, Viron vapaustaisteluun ja Pohj. Inkerin vapaajoukkojen toimintaan. Hän on julkaissut Venäläisten sotataito, Suomen Suvun tiet, Taistelu Petsamosta, Suomen sota 1941—45, Karjalan Kannaksen valtaus kesällä 1941, Venäläisten suurhyökkäys Karjalan Kannaksella kesällä 1944 ja Vapaustaistelujen teillä-nimiset teokset. Viimeksi mainitussa kirjassa hän tunnustaa rehdisti Itä-Karjalan vapaustaistelujen merkityksen Suomen itsenäisyydelle. Jatkosodassa hän komensi heimoprikaatia, joka tunnettiin nimellä osasto Kuussaari. Suomen Heimosoturiin puheenjohtajana hän toimi 1934—1944.

70 vuotta täytti 21. päivänä toukokuuta näyttelijä Uno Konstantin Montonen Helsingissä. Hän on syntynyt Viipurissa ja toimi aluksi liikealalla asekaupan palveluksessa ja myös rautateillä. Olessaan avustajana Viipurin Työväen Teatterissa hän tunsii olevansa oikealla elämänurallaan ja niin hän jäi teatterin palvelukseen vakinaiseksi näyttelijäksi. Viipurista Uno Montonen siirtyi v. 1927 Helsinkiin Kansallisteatteriin, missä on suorittanut suurta tunnustusta saaneen elämäntyönsä.

— 70 vuotta täytti 18. 4. palstatilallinen Johannes (Ivan) Honkaselkä (Mihailoff) Vesannon kirkonkylässä. — Hän on syntynyt Salmissa. 22-vuotiaana hän solmi avioliiton mv. Kudsijeffin tyttären kanssa. Talvisodan syttyessä hän joutui perheineen siirtymään Etelä-Pohjamaalle Jalasjärvelle. Sotien väliaikana hän siirtyi takaisin synyineudulle Salmiin, josta hän joutui matkamaan Savon Pielavedelle. Jälleenasuttamisen kautta hän sai Vesannon kirkonkylästä palstatilan, jonka kunnosti ja rakensi uudet asumukset perheelleen sekä kunnosti myös tilat karjaa varten. Johannes Honkasen perheeseen on kuulunut 16 lasta, joista kolme poikaa asuu vielä hänen luonaan.

70 vuotta täytti 13. 5. mv. Santeri (Aleksanteri) Ovaska Orimattilan Tuorakan kylässä. — Hän on syntynyt Kirvussa, missä myös suoritti elämäntyötään maanviljelijänä ja kunnallismiehenä.

70 vuotta täytti 25. 5. Juho Ronkanen Nurmijärven Klaukkalassa. — Hän on syntynyt Implahdella, missä hän sittemmin harjoitti kotitilallaan maanviljelystä sekä sivutoimenaan hevostauppaa. Hän matkusteli laajalti Itä-Karjalassa tutustuen sikäläisiin oloihin, joista hän on antanut tietoja Muinaistieteelliselle Toimikunnalle mm. itäkarjalaisista työtavoista kuten kaskenpoltosta, ruukiin, ohran ja nauriin viljelystä kaskessa, vanhoista työkaluista, Repolan laukkukauppiasta ja heidän myyntimatkoistaan Suomeen ym.

— 60 vuotta täytti Tauno Majoinen Kiihtelysvaaran Röksässä 1. 5. 61.

— 60 vuotta täytti leskirouva Pelagia (Paula) Naumane, o.s. Mihailov, Ahonkylän Lahtivaarassa. Hän on syntynyt Itä-Karjalassa Repolan pitäjässä Lendieran kylässä, josta pakeni Venäjän vallankumouksen jälkeen Suomeen. Pohjois-Karjalassa hän on toiminut kotiapulaisena kunnes solmi avioliiton Ahonkylässä. Jäätyään leskeksi hän on elänyt lastensa parissa. Ainoan tyttärensä hän sai koulutetuksi sairaanhoitajattareksi. Perheensä elatuksen hän on ansainnut pyykkiä pesemällä.

— 60 vuotta täytti 15. 4. vääpeli evp. Nikolai Petsalo Savonlinnassa. — Hän on syntynyt Salmissa Kirkkojoen kylässä ortodoksisessa pappilassa diakonin poikana. Varsinaisen elämän tehtävänsä hän on suorittanut Suomen armeijan palveluksessa eri joukko-osastoissa. Hän osallistui vapaussodassa useihin taisteluihin ja toimi venäjänkielentaitoisena tulkkina. Samoin hän otti osaa Karjalan retkikuntaan ja Viron vapaussotaan vääpelinä.

— 20. 5. 61 täytti 50 vuotta fil.maist. Rauni Kaarina Broersma-Luomajoki. Hän on tullut tunnetuksi Hollannissa, jossa hän nyt asuu Soestdijkissä, Suomea koskevien kirjojensa johdosta, monien suomalaisten romaanien kääntäjänä ja säännöllisesti aikakauslehdissä julkaistujen artikeliensa johdosta.

Kaarina Broersma-Luomajoki

Vuonna 1941 hän meni Helsingissä naimisiin hollantilaisen kirjailijan Sjoerd Broersman kanssa, joka on kirjoittanut mm. »Finland-Saunaland» kirjan. Yhdessä aviopuolisonsa kanssa on maist. Broersma-Luomajoki julkaissut etnografisessa Terra-sarjassa kirjan »Finland, voorpost van het Noorden» (Suomi, Pohjolan etuvario), toinen painos 1955, mikä kirja antaa yleiskatsauksen Suomen historiasta, taiteesta, kulttuurista, taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta elämästä. Senjälkeen hän on kirjoittanut samoin yhdessä aviopuolisonsa kanssa, kirjallisuushistorian »Domeinen der Finse literatuur» (Suomalaisen kirjallisuuden aloja), jossa on käsitelty myös uusimman kirjallisuutemme kehitys.

Maist. Broersma-Luomajoki on kääntänyt lukuisia romaaneja suomenkielestä hollanninkielelle, mm. Mika Waltarin »De Avonturier» (Mikael Karvajalka) ja Kristus-romaanin »Marcus de Romein» (Valtakunnan salaisuus). F. E. Sillanpään »Hilde en Ragnar» (Hiltu ja Ragnar), Arvi Kivimaan »Eiland in den schoot der winden» (Saari tuulten sylissä), Ensio Rislakin »Zes mensen op een eiland» (Kuuden elämän saari), Agapetuksen »In Adams-costuum» (Aatamin puvussa ja vähän Eevankin), »Dominee Jaakkola heeft pech» (Rovastin häämätkat), Yrjö Kokon »Illusia op aarde» (Pessi ja Illusia), Jussi Talven »Vrienden en Vijanden» (Ystäviä ja vihollisia), Väinö Linnan »De onbekende soldaat» (Tuntematon sotilas) ja lisäksi Topeliuksen satuja.

Rouva Broersma-Luomajoki on Nederland-Noord-Europa Instituutin ja Oosthoek's Encyclopedietietosanakirjan avustaja. Vuonna 1956 hän sai Suomen Leijonan Ritarikunnan ansiomerkin.

Merkkipäivänsä aattona hän piti Hollannin Skandinaavisessa yhdistyksessä esitelmän Kalevalasta.

50 vuotta täytti 24. 4. maanvilj. Niilo B u r t s o v Kuopion maalaiskunnan Kurkimäessä. — Hän on syntynyt Salmassa Miinalan kylässä maanviljelijän poikana. Lapsuus- ja nuoruusvuotensa hän toimi kotitahuvillaan. Myöhemmin hän siirtyi Pitkäranta Oy:n palvelukseen ja toimi uitto- ja niputus-toissa. Talvisodan aikana hän palveli lääkintäalipeeerina ja haavoittui helmikuussa v. 1940.

— 50 vuotta täytti Viktor H a r i k o s k i Helsingissä 28. 5. 61. Hän on seuramme jäsen ja lehtemme ahkera avustaja. Hän on suorittanut elämäntehtävänsä puolustusvoimissa ja saanut tunnustukseksi seuraavat kunniamerkit: VM 1, VM 2, MM 1939 ja 1944 sekä Päämajan ristin. Hän kertoo vaiheistaan itse näin:

Viktor Harikoski

»Olen syntynyt Raja-Karjalassa — Suojärven pit. Kaitjärven kylässä, silloisen hevosbariisiekka, aittakauppias ja rajakauppias Vesili Harikosken poikana.

Olin papan kanssa Lumbusissa, lähellä Poventsa 3—4 vuotiaana, jolloin pappi piti kauppaa e.m. kirkonkylässä. Jo tällöin aavistin eron venäläisen ja karjalaisen välillä. Matkatessamme Aunuksen kylässä huomasin, että ihmiset Porajärvellä ja muissa kylissä ovat samaa kieltä puhuvia, vieraanvaraisia ja lämminsydämiisiä kuin kotikylässä K:järvelläkin.

Myöhemmin pakolaisena 1918—1922 tälle puolen tulleet heimo-karjalaiset tunsin samoiksi karjalaisiksi — ymmärsin heitä kaikin tavoin jo poikasta alkaen, jopa ihailin heitä, kun he uskalsivat kulkea rajan yli. Kotini K:järvellä olikin aina avoin näille miehille, jotka majoittuivat usein taloomme.

Heimoveli-ihailu on syntynyt noina aikoina ja sama suru, kotikylien jääminen vieraan valtikan alaisuuteen, ilmeni monissa puheissani, joita sain pitää maanpuolustusvalistustilaisuuksissa K:järvellä. Koko kylämme tunsin noina aikoina yhteistä kaipausta menetettyjen karjalaisten kylien ja kontujen johdosta. Se koski kipeästi meitäkin, jotka saimme olla niin lähellä, mutta kuitenkin rajan eroittamina. —

Vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön (sk. työhön) osallistuin Suoj.sk:n riveissä yhtä innostuneesti kuin joku toinenkin rajaseudun nuorimies — tuntien erittäin herkästi rajan läheisyyden — Vaara tuntui sormenpäissä. Ylennetty sk. alikersantiksi ennen asevelv. aikaa.

Luulisin, että koko Karjalan runollisuus, sen herkästi soiva kannel — sen repivät kohtalot sekä synnyinseudun unohtumaton rakkaus ja kiintymys siihen, ovat saaneet minutkin purkamaan sisintäni milloin kynällä, milloin sanalla.

Karjalatuntioni on sen kokonaisuudessa. Ei rajoja, ei pyykkejä. Se on yksi ja jakamaton. Heimo tai kansa — yhtä karjalaista rahvasta. Ja kansan elintavat, uskonto, ruoisuus ja suruisuus ovat sellaisenaan aitoa, ruontuvaa ja puhtaantuntuista,

jota tapaa tuskin missään — Karjala on kauneus — ja siinä sen puhdas sielu ja raikkaus! En käsitä mitään uus-karjalaisuutta, sillä sitä ei voi olla meidän keskuudessamme! Vanhassa ja alkuperäisessä karjalaisuudessa on kaikki, uutta ei muodostu, sillä se on enemmän tai vähemmän keinoitekoiselta tuntuva. Aito Karjala elää vain niissä, jotka ovat siellä syntyneet ja sinne juurensa katkoneet —! Täällä syntyneet voivat vain »osakuntana» tutkia tai esitelmöidä luovutetulle alueelle jääneestä maan osasta. He ovat velvolliset kunnioittamaan sitä maata.

Kauppakoulun käytyäni olin liikealan palveluksessa myyjänä ja kirjanpitäjänä (v. 1928—30) Metsähallitusta palvelin kirjuriina v.34—36. Suoj. pohj. hoitoalueella. V. 1937 ostimme maatilan Kaalamolta, missä tein maatalon töitä jonkin aikaa. Veri veti aliups. toimeen 1. 8. 1937, josta alkaen olen yhtämittaisesti sitten palvellut armeijaa. Sotien aikana toimin eri tehtävissä PU:ssa. Ryhmä Talvelan esik:ssa, v. 1951 Koul. K:ssa ja Kannaksen taisteluissa joukkueen johtajana. Sairauksien jälkeen kotijoukoissa ennen muuta PU:n esik.patalj:ssa. Rauhanaikainen palvelus on käsittänyt esik vääpelin, rahast. hoitajan ja nyt koulun vääp. tehtäviä.»

Mainittakoon vielä, että V. Harikoski on avustanut Laatokka-lehteä 1936—1950, harrastanut seuranäytelmiä ja toimii vuodesta 1958 alkaen Pyhän Kolminaisuuden kirkon isännöitsijän apulaisena.

50 vuotta täytti 6. 4. edustaja Vilho T u o m i o j a Joensuussa. — Hän on syntynyt Salmassa. Ennen sotaa hän työskenteli Sortavalassa, jossa oli ensin Oy. Alkoholiliike Ab:n palveluksessa sekä sen jälkeen isänsä K. Tuomiojan edustusliikkeessä. Sotien jälkeen hän toimi TVH:n Lapin piirin kuljetuspäällikkönä ja virkailijana Kuopion läänin kansanhuoltopiirissä. V. 1947 hän siirtyi K. Tuomioja Oy:n palvelukseen. Vuodesta 1955 hän toimii Oy Elo Ab:n edustajana.

50 vuotta täytti 2. 5. kalastaja Nikolai H i p p i Kuopion mlk:n Autiorannalla. — Hän on syntynyt Salmin pitäjän Lunkulansaareissa ja toimi siellä nuoruusvuosinaan maanviljelijä-kalastajana. Hän osallistui käytyihin sotiin, jatkosodan aikana Uhtuan suunnalla. Sotien sytyttyä hän joutui perheineen siirtymään Saarijärvelle. V. 1951 kalastaja Hippi osti Oulun lähistöltä Palosenniementä talon, mistä siirtyi myöhemmin perheineen Lapinlahdelle, missä toimi maanviljelijänä. Kuusi vuotta sitten hän osti mökin Kuopion mlk:n Autiorannasta ja harjoittaa siellä kalastusta pääammatinaan.

— 50 vuotta täytti 18. 4. Mannerheim-ristin Ritari, yliluutnantti Toivo K o r t e Parkanosssa. Yliluutnantti Korte on syntynyt Kaukolan Kortteen-salmelta. Nuorena hän työskenteli kotitalillaan aikomuksenaan antautua maanviljelijäksi ja siinä

tarkoituksessa hän kävi Kurkijoen 2-v. maanviljelyskoulunkin. Sota muutti kuitenkin suunnitelmat ja isänmaan kutsu pani nostomiehenkin veren kiertämään ja siirtymään sinne, missä yhteinen kutsu soi.

Talvisodassa hän pyrki etulinjaan ja sai taistelulähetin sekä kp-miehen vakanssit sekä tiedustelu-tehtäviä. Teot taistelussa antoivat hänelle kersantin arvon ja niin hän jäi sodan päätyttyä armeijan palvelukseen rajavartiostossa. Jatkosodan sytyttyä ja jatkuessa hän palveli jääkäri- ja tiedustelu-joukkueissa ja hänen erikoisalakseen tuli divisioonan ja päämajan tiedustelutehtävät vihollisen selustassa. Nämä tehtävät jatkuivat hänellä koko sodan ajan, vieläpä sodan loppuvaiheessakin Lapin sodassa. Päätoiminta-alueena hänellä oli talvisodassa Kannas ja jatkosodassa Kiestingin, Sallan ja Kantalahden suunnat. Hänen johtamansa partioerokset suuntautuivat keskimäärin 60-150 km vihollisen selustaan ja mm. 1942 laskettiin hänelle kertyneen kilometrejä n. 4.000. Mannerheim-ristin Ritariksi hänet nimitettiin v. 1942 ja nimityskirjassa mainittiin mm, että Korte on osoittautunut äärettömän rohkeaksi, neuvokkaaksi ja nopeaälyiseksi sekä pelottomaksi tankkien tuhoojaksi, hankkien pitkällä partiomatkoillaan arvokkaita tietoja. — Partiomatkoja Kortelle kertyi yhteensä n. 150.

Yhtä vauhdikasta kuin Kortteen palvelu sodassa oli hänen ylenemisensä sotilasarvossa. Kersantiksi hänet ylennettiin v. 1940, ylikersantiksi 1941, vääpeliksi 1941, vänrikiksi 1942, luutnantiksi 1943 ja yliluutnantiksi 1958. Kunniamerkkejä hänelle on myönnetty mm. Vm 2, Vm 1, VR 4 VR 4 tl, VR 3, 2. lk. Mannerheim risti ja 2 lk. rautaristi. Viimeksi mainittu Saksalaisen kenraali Dietlen esittämänä. Lisäksi hänelle on myönnetty Res.ups. liiton kultainen ansiomerkki. Sodissa Korte haavoittui kaikkiaan viisi eri kertaa. Hyvin ansaittua sotilaseläkettä nauttimaan Korte siirtyi armeijasta v. 1960.

50 vuotta täytti 13. 5. Kuopion ort. kirk. vahtimestari ja talonmies Pekka K o k k o n e n Kuopiossa. — Hän on syntynyt Salmassa vatturin poikana. Perittyään isältään vaatturin ammatin hän teki tätä työtä vuoteen 1954 saakka. Talvisodan sytyttyä hänen perheensä joutui muuttamaan Jurvaan Pekka Kokkosen jäädessä Laatokan koillispuolen rintamalle, missä hän toimi pk-miehenä. Haavoituttuaan Lemetin hyökkäyksessä tammikuussa v. 1940 hän oli 6 kuukautta sotasairaalassa. Sairaalaasta päästyään hän toimi puolustuslaitoksen aliupseerin tehtävissä. Sodan päätyttyä hän sijoittui perheineen Rautalammille, minne rakensi talon ja jatkoi täällä vaatturin ammattia vuoteen 1954 saakka, jolloin hän otti vastaan Kuopion ort. seurakunnan kirkon vahtimestarin ja talonmiehen tehtävät joita hän hoitaa edelleenkin.

50 vuotta täyttää 26. 6. 61 vääpeli Heikki J u d i n. Hän on syntynyt Salmassa ja kasvanut Karjalan meren, Laatokan rannalla. Kotipaikkakunnallaan hän otti innokkaasti osaa opintokerho- ja

Heikki Judin

suojeluskuntatyöhön. Lisäksi hän on harrastanut laulua ja kitaransoittoa. Sotien jälkeen hän muutti Riihimäelle ja sieltä Helsinkiin. Hän on innokas kyykänlyöjä. Vuonna 1955 hän saavutti mieskohtaisen mestaruuden. Hänen johdolla Salmin miehet saivat joukkuemestaruuden v. 1957 ja 1958. Hän on istuttanut kyykänlyöntiharrastuksen nykyiseen yksikkönsä, Autopataljoonaan. Ent. Salmilaiset r.y:n pitäjäseuran johtokunnassa hän on toiminut 6 vuotta.

— **Karjalan Sähkö Oy** esitteli Göteborgin kevätmessuilla suomalaista saunaa, sähkökiuasta ja lauteita. Messuilla oli 1666 näytteilleasettajaa, joista ulkomaalaisia peräti 1104 — 24 eri maasta.

— **Olavi Pälli** esiintyi Sibelius-Akatemian kuudennessa oppilaskonsertissa. Hänen viulunsoitotaitonsa on ilmeisesti edistynyt hyvin. Eräs arvostelijoista lausui: »Soitto oli teknillisesti valmista ja esityksellisesti lähes moitteetonta. Olavi Pälli alkaa myös olla jo sitä luokkaa, jolloin tavallisesti aloitetaan ulkomaisten opintojen suunnittelu». Pällin suku on kotoisin Uhtualta.

KANSANKAPITALISMIA

Länsi-Saksassa lasketaan olevan n. miljoona osakkeenomistajaa. Nyt heidän lukumääränsä kaksinkertaistuu. Kysymys on siis harvinaisen suuresta, jopa ainoalaatuisesta liiketoimesta. Sen tarkoituksena on levittää osakkeita sellaisiin yhteiskunnan piireihin, jotka eivät ole aikaisemmin olleet kiinnostuneita tästä säästämisen muodosta, ja samalla siirtää valtava Volkswagen-yhtiö enimmäkseen osaksi yksityisten omistukseen.

Suomalainen puutavara

Tasavallan Presidentti on Englannissa päivällispuheessaan tästä asiasta lausunut näin:

Osoittaakseni, mitä osaa Suomi esittää kansainvälisillä puunjalostusmarkkinoilla tahtoisin esimerkinä mainita, että vuonna 1959 Suomen osuus koko maailman sahatavaran viennissä oli n. 14 % ja Euroopan viennissä n. 30 %. Vanerimarkkinoilla Suomen merkitys oli vielä suurempi eli 20 % koko maailman ja yli puolet Euroopan viennistä. Paperimassan tuotanto koko maailmassa on nykyisin n. 37 milj. tonnia. Suomen n. 2,5 milj. tonnin tuotanto ei siten edusta enempää kuin seitsemisen prosenttia maailman tuotannosta. Huomattavasti suurempi, n. 18 % on ollut Suomen osuus koko maailman viennissä. Euroopan viennissä on osuutemme vastaavasti ollut n. 30 %.

Kun näitä lukuja vielä täydennetään tiedoilla Suomen osuudesta kansainvälisillä sanomalehtipaperimarkkinoilla — Suomen osuus on n. 10 % koko maailman ja n. 40 % Euroopan viennistä — lienen onnistunut hahmottelemaan kuvan siitä, mitä osaa metsien ns. vihreä kulta esittää Suomen kansantaloudessa. Kuvan täydellistämiseksi on syytä vielä lisätä, että Suomen asukasluku on n. 0,15 % maailman väkiluvusta.

Eräs ulkomaalainen kysyi kerran suomalaiselta teollisuusmieheltä, että mitenkähän te oikein selviätte tulevaisuudessa, kun te jalostusta varten hakkaatte noin paljon metsiänne: nehan pian loppuvat kokonaan. Suomalainen vastasi tähän: ei ole vaaraa, me hakkaamme metsiämme vain kuutena päivänä viikossa, mutta ne kasvavat seitsemän päivää viikossa.

J. Ivakko Puutavaraliike Oy

Huhtikuun 1. päivänä 1931 ryhtyi liikemies Johannes I v a k k o harjoittamaan Helsingin kaupungin alueella ja sen lähiympäristössä sahatun ja höylätyn puutavaran kauppaa. Liiketoiminnan voimistuttua ja ulottua yhä laajemmille aloille yksityisnimi muutettiin v. 1948 J. Ivakko Puutavaraliike Oy:ksi. Tämän yhtiön toimitusjohtajana oli kuolemaansa saakka Johannes Ivakko. Hänen jälkeensä oli toimitusjohtajana Mikko I v a k k o 1950 — 1959. Kun vuonna 1958 yhtiön osake-enemmistö siirtyi kauppat. maisteri Jorma J o k i s e n omistukseen, tapahtui yhtiön johdossa uudelleenjärjestelyjä, jotka nykyisin ovat voimassa. Hallituksen puheenjohtajana on kauppat. maisteri Jorma Jokinen ja toimitusjohtajana sahateknikko Jouko J o k i n e n.